

[Ministeren for offentlige arbejder.]

spørgsmål, og som alle er interesseret i — ikke mindst forskningen. Som det vil erindres, pålægger den nye vejlov netop staten at udføre et normarbejde, herunder også normer af betydning for færdselssikkerheden.

For så vidt angår spørgsmålet om at sikre offentligheden og besluttende politiske myndigheder adgang til uvildig, faglig information om vejproblemer, betyder den nye organisationsform ingen ændring i forhold til det hidtidige. Det har været og er i alle tilfælde en selvfølge, at der består fuld adgang til den samlede viden, som foreligger om disse forhold.

I øvrigt er der stillet et spørgsmål om de samme forhold, før hr. Overgaard Nielsen stillede sit, fra folketingets trafikudvalg, som har bedt mig om en redegørelse herom. Jeg ser hen til, at vi får en virkelig dybtgående diskussion af disse spørgsmål, som er meget vitale, og som ikke er tjent med alene at blive drøftet på det grundlag, der hidtil har været for diskussionen.

Overgaard Nielsen: Jeg takker ministeren for svaret. Jeg skal undlade igen at citere information. Jeg er også tilfreds med, at folketingets trafikudvalg skal drøfte denne sag. Jeg har stillet spørgsmålet, udelukkende fordi jeg syntes, at det burde frem for en større offentlighed.

Jeg vil derimod støtte mig til finanslovsforslaget. Ministeren siger, at det ikke er hensigten at nedlægge vejlaboratoriets funktioner. Men i finanslovsforslaget skæres alligevel 1.344.000 kr. væk af vejlaboratoriets budget, mens vejdirektoratets budget stiger 5,4 mill. Det tyder i hvert fald på en større afhængighed for vejlaboratoriet af vejdirektoratet, og det finder jeg uheldigt, fordi vejlaboratoriets opgave bl. a. er at kontrollere vejdirektoratets arbejde.

Det er også et spørgsmål om, hvorvidt der er tillid i offentligheden. Selvfølgelig er det et spørgsmål om, hvorvidt oplysningerne er rigtige, men også om de modtages med tillid.

Der er en anden ting, jeg synes man skal være opmærksom på: finanslovsforslaget siger meget korrekt, at statens vejlaboratorium er oprettet i 1929 med hjemmel i lov nr. 143 af 1927, og i lov af 27. marts

1931 nævnes vejlaboratoriet første gang ved navn, idet der stilles midler til rådighed for ministeren til drift af et vejlaboratorium, forsøg osv. Jeg er ikke juridisk kyndig, men hvordan kan man egentlig uden en lovændring i realiteten nedlægge vejlaboratoriet, for det nedlægges jo dog som institution, har jeg forstået? Er det ikke nødvendigt med en lovændring for at foretage den organisationsændring, der her er tale om — bortset fra at jeg stadig mener, at vejlaboratoriet bør være fuldstændigt uafhængigt af vejdirektoratet?

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Som jeg var inde på i mit første svar, henlagdes statens vejlaboratorium, oprettet i 1929, i 1949 under vejdirektoratet. Der er ikke nogen ændring i det organisatoriske forhold i forhold til den enhedsorganisation, som jeg har godkendt, og som alene har haft et rationaliseringsmæssigt formål. Det er i øvrigt et arbejde, kan jeg sige, som er blevet sat i gang ved den tidligere regerings beslutning om at udflytte hele den statslige vejsektor til Jylland, nu nærmere fastsat til Skanderborg. Det var udgangspunktet for hele dette rationaliseringsmæssige arbejde, som er gået i gang, og hvortil personalet har bidraget.

Dette at man ligesom har kombineret situationen omkring vejlaboratoriet — med udgangspunkt i ulykken på Vestmotorvejen — med dette organisatoriske arbejde, som var sat i gang på et langt tidligere tidspunkt, og hvor konklusionen var tiltrådt på et langt tidligere tidspunkt, gør det hele så urimeligt. Det er forkert at knytte disse to ting sammen og ligesom forsøge at så tvivl om, hvorvidt kontrolmulighederne bliver mindre, og hvorvidt vejdirektoratet som sådant skulle ønske at lade sig kontrollere. Der er ikke nogen tvivl om disse ting, og der er ikke nogen modstrid imellem de forskellige organer inden for den statslige vejsektor, således at den ene skulle være mindre interesseret end den anden i at blive kontrolleret. Der er heller ikke nogen ændring med hensyn til, hvilken indflydelse folketinget har på disse ting. Det ligger ganske klart og åbent.

Overgaard Nielsen: Jeg vil ganske kort bemærke — det synes jeg er nødvendigt efter ministerens sidste udtalelser — at jeg